

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

VII. Confirmatio de emunitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Episcopi tale pro æterna retributione beneficium indulſſe ut in villis Ecclesiae Domini ill. quas moderno tempore aut nostro aut cuiuslibet munere habere videtur, vel qua deinceps in jure ipsius sancti loci voluerit divina pietas ampliare, nullus iudex publicus ad causas audiendas aut fredam undique exigendam ullo unquam tempore præfumatur ingredi; sed hoc ipse Pontifex vel successores ejus propter nomen Domini sub integra emunitate omnino valeant dominari. Statuentes ergo jubemus ut neque vos neque juniores vestri aut successores nec ulla publica judicia potestas quoquo tempore in villas ubique in regno nostro ipsi Ecclesiae aut regia aut privatorum largitate conlatas, aut qua in ante fuerint conlatura, ad audiendum altercationes ingredi, aut fredam de qualibet causa exigere, vel maniones aut paratas vel fidejussiones tollere præsumatis; sed quicquid exinde exigere, aut de fervientibus ceterisque nationibus qua sunt infra agros vel fines seu supra terras prædictæ Ecclesiae commandantes, fiscus aut de freda aut undecunque potuerat sperare, ex nostra hac indulgentia pro futura salute in luminaribus ipsius Ecclesiae per manus agentium corum proficiat in perpetuum. Et quod nos propter nomen Domini & animæ nostræ remedium seu pro nostra subsequente progenie plena devotione indulſimus, nec regalis sublimitas nec cuiuslibet iudicium seu cupiditas refragare tentet. Et ut præfens auctoritas tam præsenti quam futuris temporibus inviolata Deo adjutore permaneat, manus nostræ subscriptionibus infra roborare decrevimus.

Confirmatio de emunitate.

VII. Ille Rex Francorum vir inlustris, Quotiescumque petitionem sacerdotum vel ancillarum Dei ad effectum perducimus, regiam consuetudinem exercemus, & nobis ad mercedem vel ad stabilitatem regni nostri in Dei nomine pertinere confidimus. Ideoque Dominis viris sanctis ac venerabilibus apostolicis in Christo patribus omnibus Episcopis, vel omnibus Abbatibus, seu inlustribus atque magnificis viris Ducibus, Comitibus, Vicariis, Centenariis, vel omnibus Valsis nostris, vel omnibus Missis nostris discurrentibus. Cognoscatis quod inlustris Abbas ille de monasterio illo in pago illo, in loco qui dicitur ill. in honorem sancti ill. constructo, una cum monachis vel Dei ancillis ad laudem Chri-

sti canendum sub religionis norma converfantibus, clementia regni nostri suggestio nem intulit eò quod glorioſus Dominus & genitor noster ill. quondam Rex per suam præceptionem sua manu roboratam talem emunitatem ad ipsam casam Dei sancti ill. vel monasterij ill. vel ipsi Abbatii habuisse concessam atque indultam ut nullus iudex publicus vel quislibet judicia potestate accinctus in cortes vel villas ipsius monasterij nullum debuisse habere introitum, nec ad causas audiendas, nec ad fredam exigendam, nec fidejussiones tollendos, nec maniones aut paradas requirendas, nec illas retributions exactandas; quod fiscus noster exinde habere poterit, nullatenus exactetur, nec requiratur. Vnde & confirmationes anteriorum Regum parentum nostrorum nobis in præsente protulit relegendas; petisque celititudinem nostram ut circa ipsum monasterium nostra hæc deberet auctoritas generaliter confirmare. Quod nos beneficium gratanti animo pro mercedis nostræ augmento non soldum confirmantes, sed etiam novum sub emunitati nomine concedentes, per hoc præceptum specialius decernimus atque omnino jubemus, quod in perpetuum absque illis obstaculis & refragationibus volumus esse mansurum, ut absque introitum Episcopi aut Archidiaconi ad orationem aut prædicationem lucrandam nullus iudex publicus in curtes vel villas ipsius monasterij ullum debut habere ingressum, nec ad causas audiendas, nec fredam exigendam, nec fidejussiones tollendos, nec maniones aut paradas requirendas, nec illas retributions exactandas; quod fiscus noster exinde habere poterit, nullatenus exactetur nec requiratur. Nisi, ut diximus, pro mercedis nostræ augmento, si cut ab antecessoribus Regibus parentibus nostris, seu & domino glorioſo genitore nostro ill. quondam Rege moderno tempore fuit concessum atque indulatum, ita nostris oraculis plenius confirmamus, quod in perpetuum volumus esse mansurum. Et ut hæc præceptio firmior habeatur, & per tempora melius conservetur, manus nostræ signaculis subter eam decrevimus roborare, & annulo nostro subter sigillavimus.

Confirmatio de omni corpore facultatis monasterij.

VIII. Ille Rex illi Patrio atque omnibus agentibus. Rectum esse censemus &c, ut suprà pag. 393.